

בתי המשפט

פ 005174/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 27/12/2006

בפני: כב' השופט פלד מרדכי

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

ויסמונסקי

ע"י ב"כ עו"ד

נגד

הנאשם

מיל ולדימיר

ע"י ב"כ עו"ד רכבי

הכרעת דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18

נגד הנאשם, ולדימיר מיל, הוגש כתב אישום על פיו בתאריך 1.5.06 ובמהלך השנתיים שקדמו לכך, החזיק ברשותו, במחשב, בדירתו, שברח' דולצ'ין, בת"א, סרטונים ותמונות המתעדות מעשי תועבה מיניים כלפי קטינים, בהשתתפות קטינים או בקשר עם קטינים, על פי הפרוט הבא:

א. מעל 20 קבצי מחשב כנ"ל המכילים סרטונים.

ב. מעל 70 קבצי מחשב כנ"ל המכילים תמונות.

בנוסף החזיק ברשותו 21 תקליטורים אליהם צרב סרטונים ותמונות שמתעדים מעשי תועבה מיניים כלפי קטינים, בהשתתפות קטינים או בקשר עם קטינים, שהכילו מעל 1000 קבצי מחשב המכילים סרטונים ומעל 10,000 קבצי מחשב, שהכילו תמונות.

עולה כי הסרטונים והתמונות הורדו על ידי הנאשם, בהזדמנויות שונות, מאתרי אינטרנט שונים, אליהם גלש הנאשם, למטרת צפייה בפרסומי תועבה ובהם דמויות של קטינים. בגין אלו יוחסה לנאשם עבירה של החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, על פי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) הקובע כלהלן:

בתי המשפט

פ 005174/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 27/12/2006

בפני: כב' השופט פלד מרדכי

1 "המחזיק ברשותו פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, דינו - מאסר שנה; לענין
 2 סעיף קטן זה, "מחזיק" - למעט המחזיק באקראי ובתום לב."
 3
 4 כתב האישום הוגש בהסכמת פרקליטת מחוז ת"א, כדרישת סעיף 214 (ב3) לחוק.
 5 יש להוסיף כי מטיעוני המאשימה מתברר כי התיק בעניינו של הנאשם נפתח נוכח
 6 פניה של ה-F.B.I האמריקאי, למשטרת ישראל, באמצעות האינטרפול וזאת
 7 בעקבות מבצע של ה-F.B.I, שמטרתו היתה לפגוע בפדופיליה האינטרנטית ובמהלך
 8 אותה חקירה נתגלה כי מספר גולשים ובהם הנאשם, נכנסו לאתרים פדופיליים
 9 וזוהו והחפוש שנערך בדירתו של הנאשם ובמחשבו הוא שהביא לגילוי כמויות אלו
 10 של התכנים הפדופיליים, שהחזיק ברשותו.
 11 הנאשם הודה בעובדות כתב האישום במלואן, אלא שלטענת סנגורו, עו"ד רכבי,
 12 האיסור הפלילי נשוא סעיף 214 (ב3) הנ"ל (להלן גם: הוראת החוק) פוגע בזכויות
 13 יסוד של הנאשם כפי שנקבעו בסעיף 7 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. לאמור,
 14 האישום פוגע בפרטיות ובצנעת החיים מאחר ומדובר באיסור פלילי הפולש, באופן
 15 בוטה, לטענת הסנגור, לפרטיותו ולצנעת חייו של האזרח, הכל כשמדובר בפרסומים
 16 המוחזקים על ידי האזרח בביתו ושנועדו לשימושו האישי, הפרטי והאינטימי. נטען
 17 כי על בית המשפט להפעיל פיקוח הדוק ומחמיר, במקרה זה, בו מדובר בפגיעה קשה
 18 בערכי יסוד מוגנים מעין אלו.
 19 כמו כן, נטען, כי אמנם תכלית החקיקה הנ"ל, שהינה הגנה על שלומם של קטינים
 20 ראויה היא, מה גם שמדינת ישראל התחייבה להגנה על תכלית זו במסגרת הדין
 21 הבינלאומי. בהקשר זה מפנה ב"כ הנאשם גם לדברי ההסבר להצעת החוק בקשר
 22 לסעיף הנדון (ה"ח 2639 מיום 21.7.97) ולדברי שר המשפטים דאז, צחי הנגבי, בהם
 23 נדון החוק בקריאה ראשונה, שבהם נאמר בין השאר:
 24 "התלבטנו האם מן הראוי לקבוע בספר החוקים עבירה כזאת. הרי, לכאורה,
 25 ככל שמעשיו של אדם נוגעים אך ורק לו ולא פוגעים באדם אחר או בערך

בתי המשפט

פ 005174/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 27/12/2006

בפני: כב' השופט פלד מרדכי

1 חברתי מוגן אחר, לא ראוי לאסור על אדם להתנהג כפי רצונו. בעניין הזה
 2 החלטנו, בסופו של דבר, שלא יהיה מן הראוי להתעלם מהעובדה, שבגלל
 3 הדרישה לסוג כזה של פרסומים פורנוגרפיים, לעתים אפילו פרסומים
 4 פורנוגרפיים אלימים ולעתים אפילו אלימים ביותר, אף שזה לשימוש אישי,
 5 הדרך היחידה להשגת הפרסום הזה היא לחייב ילדים להשתתף בהם,
 6 והפגיעה בילדים בהקשר זה היא כמעט בלתי נסבלת.... אנחנו סבורים,
 7 שבהתלבטות הזו ובאיזונים האלה הקביעה שאנחנו רוצים לקבוע היא ראויה."

8

9 צוין על כן, כי מעיון בדברי הכנסת שלעיל ומדברים שנאמרו בקריאה השניה
 10 והשלישית לחוק, כפי שבאו לידי ביטוי גם מפי יו"ר ועדת חוקה חוק ומשפט דאז,
 11 ח"כ חנן פורת ולפיהם: "אנחנו מודעים לכך שיש קושי מסוים בהטלת הגבלות על
 12 התחום הזה.", עולה כי המחוקק התלבט באשר להצדקתו של האיסור הנדון ובסופו
 13 של דבר סבר המחוקק שאין מנוס מהטלת איסור זה, נשוא דיוננו, שכן הצורך
 14 הפרטי של האזרח בהחזקת פרסומים אלו, הוא המניע את גלגלי הפעילות הסובבת
 15 את ייצורם והפצתם של אותם חומרי תועבה, הנוגעים לקטינים.

16 נטען אפוא כי האיסור אינו מידתי וכי את תכלית החקיקה ניתן היה, וחובה היה
 17 להשיג בדרך שפגיעתה בזכויות היסוד של האזרח הינה פחותה. עוד נטען, כי בעוד
 18 שהאיסור על פרסום והצגת תועבה הינו מידתי, בהיותו מקדם את התכלית הראויה,
 19 הרי האיסור נשוא סעיף 214(ב3) הינו החרגי, בהיותו בלתי מידתי, מאחר והינו
 20 עושה שימוש בפרט כאמצעי, חלף מטרה ואיסור ההחזקה עצמו אינו מקדם תכלית
 21 ראויה, כאשר באמצעות האיסור על ההחזקה מבקש המחוקק להגיע, בעקיפין, על
 22 מנת למגר את התופעה, ביוצרי הפרסום ומפיציו, שהם היעד העיקרי והם תכלית
 23 האיסור.

24 בנוסף הועלתה הטענה כי אין זה מידתי כי המדינה תעשה שימוש בפרט במלחמתה
 25 כנגד תופעה זו, בטרם מוצו כל הסמכויות כנגד המפיצים והיוצרים עצמם, כמו

בתי המשפט

פ 005174/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 27/12/2006

בפני: כב' השופט פלד מרדכי

1 בדרך של חסימת גישה לאתרי אינטרנט המהווים עבירה פלילית. בנוסף נטען, כי
2 כפי שהמחוקק אסר על סרסרות לזנות ועל סחר בנשים לצרכי זנות ועל ניצול
3 קטינים לזנות (סעיפים 199, 203א.ו-203ב. לחוק) – לא נעשה שימוש בפרט הפונה
4 לקבל שרותי זנות – על דרך הגדרתו כעבריינין, הגם שניתן, באמצעותו, להילחם
5 "בתעשיית" הזנות וראוי שעיקרון זה ייושם אף בעניין פרסום תועבה. על כן נטען כי
6 בידי המדינה כלים אחרים להשגת התכלית כמו חינוך והסברה, וחסימת הגישה
7 לאתרים הללו, שפגיעתם בחרות האדם ובכבודו – פחותה.

8 בנוסף נטען כי קביעת תקופת התיישנות קצרה והסכמת פרקליט מחוז קודם להגשת
9 כתב אישום, עדיין אין בהם לרפא את החשש לפגיעה בלתי מידתית בזכויות היסוד
10 של הפרט וכן כי לא ניתן ללמוד ולהקיש לכאן מהטלת האיסור במדינות רבות
11 אחרות, לרבות ארצות הברית, משמסתבר כי לא כל מדינות ארה"ב אימצו איסור
12 זה, מה גם שחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו יצר ערכים מוגנים ייחודיים לשיטת
13 המשפט הישראלית וכי עצם ההחזקה בכמות גדולה של פרסומים אלו, אינה מקימה
14 בפני עצמה חשש להפצת החומר ולא הובאו כל ראיות בנידון זה ומשמתברר כי
15 הנאשם אינו מוגדר "מפיץ" או "מייצר" או "מפרסם" תועבה. מטעמים אלו נטען כי
16 על בית המשפט להורות כי העבירה המיוחסת לנאשם, עומדת בסתירה לפסקת
17 ההגבלה בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו ועל כן לזכות את הנאשם מהעבירה
18 שיוחסה לו.

19 לעניין ההיבטים הנוגעים לתכליות סעיף 214(ב3) ראוי לחזור ולהפנות לדברי
20 ההסבר להצעת החוק, שקבעה את הסעיף הנ"ל כעבירה ובהם נאמר בין השאר:

21 "אנשי מקצוע סבורים שכדי להגן על הקטינים צריך להקטין את הדרישה של
22 אנשים פרטיים לחומר מסוג זה. באיזון בין חופש הבחירה של אדם לגבי חומר
23 קריאה או צפיה שהוא מחזיק בביתו, הפגיעה בקטינים המשמשים להפקת
24 חומר תועבה זה וניצולם המיני של הקטינים, הגנתו של הקטין חשובה יותר."
25 (הצעת חוק 2639 תיקון מס' 58 (עבירות זנות, מין ותועבה), התשנ"ז-1997)

בתי המשפט

פ 005174/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 27/12/2006

בפני: כב' השופט פלד מרדכי

1 ולא למותר לציין כי מדברי ההסבר להצעת החוק הנ"ל עולה כי תכליתו של סעיף
2 214 בכללותו הינה מאבק:

3 **"בתופעת ניצולם של קטינים בתעשיית הפרסומים הפורנוגרפיים. המדובר לא**
4 **רק בפרסומים על דפי התקשורת הכתובה, אלא גם בסרטים ובקלטות וידאו**
5 **המופצים גם באמצעות תקשורת מחשבים. תעשייה זו פורחת במספר רב של**
6 **מדינות ותוצרת זו מגיעה גם לישראל. חומר התועבה המצוי בקלטות הוא קשה**
7 **במיוחד ומתגלה בו ניצול מיני חמור של קטינים, לעתים גם תוך עשיית מעשי**
8 **אלימות חמורים בקטינים." (הצעת חוק 2639 תיקון מס' 58 (עבירות זנות, מין**
9 **ותועבה), התשנ"ז-1997)**

10 ולא למותר גם לחזור לדברים נוספים של שר המשפטים דאז, צחי הנגבי, בהקשר
11 זה, בדברי הכנסת שהשמיע בהקשרו של סעיף זה, כדלקמן:

12 **"החקיקה שאנחנו מציעים איננה חריגה. היא התקבלה במדינות מערביות**
13 **רבות: אנגליה, קנדה, צרפת. אנחנו סבורים, שבהתלבטות הזו ובאיזונים האלה**
14 **הקביעה שאנחנו רוצים לקבוע היא ראויה." (דברי הכנסת ה-14, ישיבה 127,**
15 **ביום 29.7.97).**

16 מקובלת עלי הטענה שהעלה ב"כ המאשימה כי הוראת סעיף 214(ב3) דלעיל, מאגדת
17 בתוכה מספר תכליות מוגנות ובאלו הגנת שלומם, גופם ופרטיותם של הקטינים
18 המנוצלים, לצורך יצור סרטים פדופיליים, לרבות הגנה על קורבנות פוטנציאלים,
19 מקרב הקטינים, הכל כשמדובר במאבק כנגד ניצול קטינים, בצורה כה מזעזעת וכה
20 קיצונית (לעניין מניעה מוקדמת של ביטויים קיצוניים מעין אלו, ראה בג"צ
21 4804/94 חברת סטיישן פילם בע"מ נ' המועצה לביקורת סרטים ומחזות, פ"ד נ(5),
22 661).

23 בתחום ההשוואתי ראוי להביא את האמנה למניעת פשיעה קיברנטית, שנחתמה
24 בשנת 2001, בבודפשט, שפרק ב' בה קובע את חובתן של המדינות המצטרפות אליה

בתי המשפט

פ 005174/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 27/12/2006

בפני: כב' השופט פלד מרדכי

1 לאסור עבירות מחשב שונות ובהן אלו שעניינן בתיעוד מעשים פדופיליים, בדרך
2 שתמצא ראויה בעיניה של כל מדינה לתחום את מסגרת האיסור, כשלאמנה זו
3 הצטרפו מדינות רבות. פרק 9 לאמנה זו קובע שכל חברה לאמנה תאמץ חקיקה
4 האוסרת החזקה של חומרים פדופיליים (סעיף 9.1.E). עם זאת, ראוי לציין כי סעיף
5 4 בפרק 9 קובע כי כל חברה לאמנה זו רשאית שלא ליישם את סעיף 9.1.E, גם אם
6 תצטרף לאמנה.

7 כן ראוי להביא את האמנה הבינלאומית לזכויות הילד, שנחתמה על ידי מדינת
8 ישראל ואושרה בשנת 1991 – סעיף 34 לאמנה.

9 ראוי גם להוסיף כי בפרשת **Osborne v. Ohio**, 495U.S. 103(1990) אישר בית
10 המשפט הפדראלי העליון בארה"ב את החוק הנוגע לאיסור הפלילי של החזקת
11 פורנוגרפיית ילדים וכן יש לאזכר את פסיקת בית המשפט העליון הקנדי
12 (**R.v.Sharpe**, 2001 S.C.C.2 (2001)) שקבע כי איסור החזקת פרסומים
13 פדופיליים מוצדק (ראה גם סעיפים 38-30 בסיכומי המאשימה).

14 סנגורו של הנאשם טען בעיקרו של דבר כי הוראת החוק הרלוונטית פוגעת בזכות
15 מוגנת חוקתית לפרטיות, אלא שמתברר ועולה מהאמור לעיל שזכות זו צריכה
16 וראוי שתיסוג, במידה הראויה, מפני צריכת פרסומים מתועבים, שהם נשוא דיונונו,
17 לאמור פרסומים בעלי תוכן פדופילי שהפגיעה הניבטת מהם בקטינים כה קשה
18 ומזיקה, גם אם טמונה בכך הטלת מגבלות החודרות לפרטיות של אדם (ראה
19 להשוואה בג"צ 5432/03 ש.י.ן - לשוויון ייצוג נשים ועוד 11 אח' נ' המועצה
20 לשידורי כבלים ולשידורי לוויין ואח', פ"ד נח(3), 65 דברי השופט חשין).

21 ראוי לקבוע אפוא כי אל מול הזכויות המוגנות, נשוא חוק יסוד: כבוד האדם
22 וחירותו עומדים אותם אינטרסים וזכויות מוגנות של קטינים, לאמור, מניעת
23 הפגיעה בגופם ופרטיותם של קטינים ועל מנת שאינטרסים קריטיים אלו יהיו
24 מוגנים ככל האפשר וככל הניתן, באה אותה הגבלה ספציפית נשוא סעיף 214(ב3)

בתי המשפט

פ 005174/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 27/12/2006

בפני: כב' השופט פלד מרדכי

1 לחוק האמורה לסייג את הזכויות המוגנות של הנאשם, בתנאים שנקבעו בסעיף,
 2 ושבהם מוחזק חומר פדופילי, שלא על דרך האקראי ושלא בתום לב.
 3 ראוי לציין עוד כי אין מדובר בסעיף חוק ייחודי, על פיו מופלל הצרכן או הלקוח,
 4 ומצויים חוקים נוספים בספר החוקים העוסקים בצרכנים, שהם נקודת הקצה של
 5 המהלך הפלילי וזאת על מנת להלחם בתופעה פסולה שרבה פגיעתה בציבור בכלל,
 6 לא כל שכן כשמדובר בקטינים חסרי ישע, ובאלו יש למנות בין השאר הוראת סעיף
 7 134, 226 (ג) ו-144(ב) לחוק העונשין.
 8 אין גם מקום להקיש בענייננו מתופעת הזנות, שבה לא מצא לנכון המחוקק להעמיד
 9 לדין את צרכן הזנות ולעניין זה יש לחזור ולהדגיש כי מדובר בענייננו בתכלית
 10 נבדלת ושונה של מניעת פגיעה בקטינים חסרי ישע, העוברים התעללות פיזית
 11 ונפשית, שאין לה שיעור ונופלים או עלולים להיות קרבן למעשי פדופיליה אלו
 12 ולתכלית זו בא סעיף 214(ב3) בספר החוקים.
 13 אין נפקות גם לטענה שהועלתה כי ניתן למנוע הפצתם של פרסומים פדופיליים
 14 קשים באמצעים טכניים שונים, כתחליף לאיסור המוטל על "צרכני הקצה". זו
 15 טענה בעלמא, שספק אם הינה ברת ביצוע וספק הוא אם ניתן לסנן ולמחוק אך את
 16 המיצגים הפדופיליים הללו, בצורה ספציפית.
 17 יש לציין עוד כי המחוקק נקט בגישה זהירה, בכל הנוגע לסעיף החוק הנ"ל, בהטילו
 18 מגבלות, שניתן לראותן כייחודיות, לאמור הגשת כתב אישום על ידי פרקליט מחוז
 19 או בהסכמתו בכתב והכל תוך שנתיים מיום ביצוע העבירה, תוך מתן פטור למחזיק
 20 באקראי ובתום לב – כאשר גם העונש שנקבע לצד העבירה הינו מתון, בעוד שלגבי
 21 מעורבים אחרים נקבע עונש מירבי, חמור פי כמה וכמה.
 22 יש להדגיש כי מדובר באיסור המוטל על מי שמבצע מעשה אקטיבי, לאמור, פונה
 23 מיוזמתו לאתרי האינטרנט, שמכילים תכנים אלו, מוריד אותם ושומרם במחשבו

בתי המשפט

פ 005174/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 27/12/2006

בפני: כב' השופט פלד מרדכי

1 וכפי שארע בענייננו אף מגבה את התכנים באמצעות תקליטורים ויש במעשים מעין
2 אלו להוות עידוד לתופעה קשה ומזעזעת זו של תעשיית הפדופיליה, על כל היבטיה.
3 אין לומר על כן כי החזקת כמות כה גדולה של תכנים פדופיליים אינה מהווה פתח
4 נוסף להמשך הפצתו של חומר תועבה זה ברבים ויש לחזור ולציין את היקף הפגיעה
5 בקטינים הנובע מכך, ואין מדובר בחשש בעלמא כלל ועיקר. על כן, במקרה הספציפי
6 שבפנינו יש גם ליתן את הדעת להיקף העצום של החומר הפדופילי שהורד על ידי
7 הנאשם ושהוחזק ברשותו, כנסיבה נוספת, שהיה בה כדי להצדיק את הגשת כתב
8 האישום בענייננו.

9 בסיכומם של דברים יש לקבוע אפוא כי האיסור הנוגע להחזקת פרסומי תועבה
10 ובהם דמויות של קטינים על ידי אותם צרכנים, כדוגמת הנאשם, יש בו כדי לשרת
11 תכלית ראויה, לאמור, הגנה על קטינים המנוצלים על ידי אחרים לתעשיית זנות
12 ותועבה, הגנה על פרטיותם של קטינים אלו והגנה עתידית על קטינים אלה.

13 הזכות המוגנת של הנאשם, מפני פגיעת הרשות בחירויותיו השונות, ראוי שתיסוג,
14 כפי הנדרש והמתחייב, משמדובר במאבק בתופעה כה פוגעת בקטינים, שיש בה כדי
15 לחייב חקיקה חיונית ומחויבת המציאות כדוגמת סעיף 214(ב3) והכללתו בחוק
16 העונשין. האיסור המוטל על צרכני הקצה של תופעה זו מידתי ומהווה חלק בלתי
17 נפרד ומרכיב חיוני במניעת יצירת והפצת התכנים הפדופיליים הללו ברבים.
18 ההחזקה והצפייה נעשות אמנם בד' אמותיו של המחזיק בתכנים אלו, אלא שלא
19 ניתן לבודד את אלו המחזיקים בתכנים הללו ולנתקם משרשרת המפיצים והיוצרים
20 של אותם תכנים פדופיליים, שהמחזיקים מהווים לדידם את קהל היעד, שתורם
21 ומעודד את יצירת אותם תכנים, שתוצאתם ופגיעתם בקטינים כה קיצונית
22 ומזעזעת. המחוקק נתן דעתו לכך, בחוקקו את סעיף 214(ב3), על הסייגים שבו. יש
23 לקבוע על כן כי הוראת סעיף 214(ב3) לחוק עומדת בכל תנאי פסקת ההגבלה,
24 בהיותה הולמת את ערכיה של מדינת ישראל ולתכליות ראויות, כשהיא כוללת
25 אמצעים מידתיים להשגת אותן תכליות והיא עולה בקנה אחד עם מגמות של

בתי המשפט

פ 005174/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 27/12/2006

בפני: כב' השופט פלד מרדכי

1 חקיקה בנדון במדינות נאורות אחרות, שזכויות הפרט הינן נר לרגליהן, לרבות
2 אמנות בינלאומיות.

3 על כן ולאור האמור לעיל, נדחית הטענה כי סעיף 214(ב3) עומד בסתירה לפסקת
4 ההגבלה שבחוק יסוד: כבוד אדם וחירותו, ואני מורה אפוא על הרשעת הנאשם
5 בעבירה על פי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין.

6

7 **ניתנה היום, ו' בטבת, תשס"ז (27 בדצמבר 2006), במעמד הצדדים.**

8

מ. פלד – שופט

9

הסגור

10 מבקשים להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר שיתייחס גם לעניין אי הרשעתו של הנאשם.
11 מדובר במי שכבר שילם מחיר יקר על עצם המעשה והגשת כתב האישום נגדו, שכן פוטר ממקום
12 עבודתו שם עבד במשך 4 שנים. הנאשם מאובחן כחולה במחלת ההמופיליה, מוכר כנכה בשיעור
13 של 90 אחוז. עצם הרשעתו במובחן מאי הרשעתו עלולה להביא לתוצאות קשות שגם לאחר
14 שטענתנו לעניין הכרעת הדין נדחו על ידי בית המשפט, יש מקום ליתן להם משקל לאחר הכרעת
15 הדין בשאלת אי הרשעה.

16 היום התקבלה לידי חו"ד פסיכיאטרית מומחה מטעם הנאשם אותה העברתי לחברי שהודיע
17 שיבקש לחקור אותו. אני תקווה שאולי תסקיר שירות המבחן, כמבוקש, יבוא גם כדי לייתר את
18 הצורך בהעדת המומחה מטעמנו ונוכל לוותר על הגשת חוות הדעת.

19

התובע

20 חברי העביר לי אתמול חו"ד פסיכיאטרית שבלשון המעטה הינה בעייתית עד מאוד ואין בידינו
21 לקבל אותה לא בפרק העובדות שלה ולא בפרק המסקנות.

22 ברגיל אנחנו סבורים שבתיקים מסוגים אלה אין מניעה לקבל עמדה של שירות המבחן בשאלות
23 של מסוכנות מינית, דחפים מיניים, סטיות מיניות של הנאשם ומידת הצריכה שלו את התכנים
24 הפורנוגרפיים ובוודאי הפדופיליים שהוא צורך, שאלות אלה לטעמנו ראוי ששירות המבחן יתן
25 עליהם את הדעת. ידוע לנו שהשירות דן בתיקים שעניינם עבירות של החזקת חומרים פדופיליים.

26

שאלת ההרשעה מבחינתנו הינה שאלה שלא צריכה להשאל בתיק זה.

בתי המשפט

פ 005174/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 27/12/2006

בפני: כב' השופט פלד מרדכי

1 באופן עקרוני אנו סבורים שבתיקים מסוג זה, לאור החומרה היתרה שבתופעה והתפשטות
2 התופעה ולאור העובדה שבית המשפט קבע שמדובר בתופעה גלובלית ובאינטרסים בין מדינתיים,
3 אין לפטור כמעשה של מה בכך שמדובר בגלישה מפורנוגרפיה רגילה לתכנים מיניים אסורים כדי
4 למזער את העבירה נדחות.

5 חשוב הפן הקונקרטי, בשלב הראיות לעונש אציג חלקים מהתכנים. אבקש לעשותם בדלתיים
6 סגורות, החריגים גם באופן יחסי בתיקים מסוג זה שבית משפט נתקל בהם. מעבר לתכנים
7 הפדופיליים בכמות עצומה שנתפסה אגיש תכנים קיצוניים מאוד שהנאשם הוריד ועצם החזקתם
8 אינה מהווה עבירה, אך כדי לשפוך אור על דחפיו המיניים של הנאשם ועל הסטיות המיניות
9 הקשות שהוא נמשך אליהם יש לכך השלכה לשלב הטיעונים לעונש כשאנו נדרשים להרשעה.

10 אני מתנגד לעצם זה ששירות המבחן יקבל הוראות מבית המשפט לבחון את שאלת ההרשעה
11 ושיבחן את הדברים שצינתי בראשית דבריי. אני כן סבור שיש לנו תקליטור שבו הנאשם יוצא
12 מהעולם הוירטואלי לחוף הים וצילם תמונות עירום בנסיבות שאינן עולות כדי תועבה, כשילד
13 מתרחץ בחוף הים בעירום.

14 הנאשם כאן הוא בדיוק הדוגמא לתהליך הסלמה והקצנה של התנהגות מינית שמתחילה בחדר
15 העבודה מול מחשב, ויציאה החוצה מהעולם הוירטואלי לעולם הממשי.
16 עמדתנו תהיה לעונש המקסימום הקבוע בחוק, הטלת מאסר בפועל של שנה.

17 אני סבור שאין כל טעם בבחינת שאלת ההרשעה. הובאו בפניי נסיבותיו האישיות של הנאשם,
18 ובכל הכבוד הראוי למצבו הרפואי האיש עבד מספר רב של שנים. הטענה בדבר פיטוריו בדבר
19 הפרסום הינה טענה בעלמה. אין תיעוד לכך. אני ניזון מפי הנאשם ואי אפשר להסתפק בכך.

20 גם בית משפט זה שרק לאחרונה גזר את דינו של נאשם אחר באותה פרשה בכמות נמוכה יותר של
21 פרסומים פדופיליים קנס בסך 10,000 ₪, הנסיבות שם היו קלות יותר.

22 אני לא רואה כל טעם בכפילות הזאת של הן תסקיר והן חוות דעת פסיכיאטרית אך אינני חוסם
23 את הדרך בפני שירות המבחן.

הסנגור

24 כיוון שאנו לא טוענים לענין העונש לא אתייחס באריכות.

25 הערה אחת, חברי איבחן את הנאשם כפדופיל וכמי שסובל בסטיות מיניות, לא ראיתי את התביעה
26 מחברת אותו בין החזקה של תמונה או סרט או נטיה מינית, והורדת הקבצים מהאינטרנט היתה
27 באופן מסיבי וכבלוקים של קבצים שהנאשם בחן את תכניהם רק לאחר שהורדו ולכן עצם
28 העובדה שמתוך מאות קבצים שמורדים שתכניו מיניים מהמקובלים והפחות מקובלים והתכנים
29

בתי המשפט

פ 005174/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 27/12/2006

בפני: כב' השופט פלד מרדכי

1 שמהווים עבירה הדרך מכאן ועד להגדרת הנאשם כבעל סטיה מינית לא רק רחוקה אלא גם לא
2 מבוססת ומכפישה את הנאשם והדברים חמורים. הייתי מבקש שחברי יחזור מחלק מקביעותיו.
3 חוזר על בקשתי להפנות את הנאשם לתסקיר שיביא תמונה מלאה לגבי כל האספקטים
4 הרלוונטיים.

התובע

5
6 אבקש ששירות המבחן יפנה לתביעה ויקבל את החומר כדי שיבין במה מדובר. כתב האישום לקוני
7 במכוון כדי לא לתאר את הדברים.
8 לנאשם אין עבר פלילי.

החלטה

9
10
11 נדחה לשם המצאת תסקיר קצין מבחן, לתאריך 4.3.07, שעה 12:00.

12
13 המזכירות תעביר לשירות המבחן גם עותק מפרוטוקול הדיון זהיום.

14
15 הודעה לנאשם חובת התייצבותו.

16
17 **כתובתו של הנאשם: רח' דולצ'ין אריה 14, תל-אביב, טל. 0544686439 וכן טל.**
18 **037304918.**

19
20 **מובהר לנאשם כי אם לא יעמוד בקשר עם שירות המבחן, כפי שיידרש ממנו ואם**
21 **לא ימסור דגימות כפי שיידרש על ידי שירות המבחן - לא תינתן כל דחייה בעניינו.**

22
23 **מזכירות ביהמ"ש תעביר העתק החלטה זו לשירות המבחן.**

24

25

26

בתי המשפט

פ 005174/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 27/12/2006

בפני: כב' השופט פלד מרדכי

1

2

לנוחיות הנאשם כתובת שירות המבחן: שד' ירושלים 22, יפו.

3

טל' שירות המבחן: 5125511-03.

4

5

6

ניתנה היום, ו' בטבת, תשס"ז (27 בדצמבר 2006), במעמד הצדדים.

7

8

מ. פלד - שופט

9

10